17

தீத்து மற்றும் பிலேமோன்: விஷயங்களை முறைப்படுத்துதல்

தலைப்பு

தீத்து புத்தகம் அதைப் பெற்றுக்கொண்டவரின் பெயரைக்கொண்டு அழைக்கப்படுகிறது (1:4). தீத்து என்பவர் பற்றி நடபடிகள் புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்றாலும், அவர் மதிப்புமிகுந்த ஒரு உடன் ஊழியக்காரராயிருந்தார் என்பது பவுலின் கடிதங்களில் இருந்து தெளிவாகிறது (2 கொரிந்தியர் 2:13; 7:6, 13, 14; 8:6, 16, 23; 12:18; கலாத்தியர் 2:1, 3; 2 தீமோத்தேயு 4:10). தீத்து ஒரு கிரேக்கராய் இருந்தார் (கலாத்தியர் 2:3), இவரைப் பவுல் மனம்மாற்றினார் (தீத்து 1:1). பவுல் எப்போதுமே தீத்துவைக் கடினமான சூழ்நிலைகளுக்குள் அனுப்புபவராகக் காணப்பட்ட படியால், அவர் பவுலின் "இடர்ப்பாட்டுப் பணியாளர்" என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

பிலேமோன் நிருபமும் அதைப் பெற்றுக்கொண்டவர் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது (வசனம் 1). அப்புத்தகத்தின் கருத்துபொருளான ஒநேசிமு என்பவர் (வசனம் 10), கொலோசே பட்டணத்தில் இருந்தவர் என்பதால் (கொலொசெயர் 4:9), பிலேமோன் அந்த நகரத்தில் வாழ்ந்தார் என்று நாம் யூகிக்கலாம் (இவற்றுடன் கொலோசெயர் 4:7-9 மற்றும் பிலேமோன் 10-12).

பின்னணி

பிலேமோனுக்கு எழுதிய நிருபம் பவுல் ரோமாபுரியில் முதன்முறை சிறையில் இருந்தபோது எழுதப்பட்டது (எபேசியர் நிருபத்திற்கான குறிப்புகளில் காணவும்). பிலேமோனுக்கும் அவரிடம் இருந்து ஓடிப்போன அடிமையும் பவுலினால் ரோமாபுரி நகரில் மனமாற்றப்பட்டவருமான ஒநேசிமுவுக்கும் இடையில் இருந்த உறவை "முறைப்படுத்துதல்" என்பதே இந்தத் தனிநபருக்குரிய கடிதத்தின் நோக்கமாகும். பவுல் தாம் விரைவில் விடுதலையாகலாம் என்று எதிர் பார்த்ததாகக் காணப்படுகிறது (வசனம் 22ஐக் காணவும்).

ரோமாபுரியில் பவுல் தமது முதல் சிறையிருப்பில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டார் மற்றும் நடபடிகள் புத்தகத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டிராத கூடுதல் பயணங்களையும் பிரசங்கித்தல்களையும் செய்தார் என்பது உறுதி (1 தீமோத்தேயு நிருபத்திற்கான குறிப்புகளைக் காணவும்). இந்தக் காலகட்டத்தின் போது, பவுலும் தீத்துவும் கிரேத்தா தீவிற்குப் பயணம் சென்றனர், அங்கு சபைக்குழுமத்தில் குறைவாய் இருப்பவற்றை "நிறைவாக்கும்படி" பவுல் தீத்துவை விட்டுச்சென்றார் (தீத்து 1:5).

கிரேத்தா தீவு என்பது மத்திய தரைக்கடலில் கிரேக்க நாட்டிற்குத் தென்கிழக்கில் அமைந்துள்ள ஒரு தீவு ஆகும். சுவிசேஷம் முதன்முதலாக எருசலேமில் பிரசங்கிக்கப்பட்டபோது, அங்கே கிரேத்தா தீவில் இருந்தும் மக்கள் வந்திருந்தனர் (நடபடிகள் 2:11); ஒருவேளை அவர்களில் சிலர் மனமாற்றம்

அடைந்து சுவிசேஷத்தைத் தங்கள் சொந்தத் தீவிற்கு எடுத்துச் சென்றிருக்கலாம். கிரேத்தா தீவில் இருந்த மக்கள் பெலிஸ்தர்களின் பின்சந்ததியார்களாய் இருந்தனர். அவர்கள் தைரியமிகுந்த மாலுமிகளாகவும் வில்வீரர்களாகவும் இருந்தனர், ஆனால் அவர்கள் "ஓயாப்பொய்யர், துஷ்டமிருகங்கள், பெருவயிற்றுச் சோம்பேறிகள்" என்று பெயர்பெற்றிருந்தனர் (தீத்து 1:12). அது சுவிசேஷ விதையை விதைப்பதற்கு மிகச் சிறப்புவாய்ந்த மண்ணாக இருக்கவில்லை, ஆனால் தேவன் எல்லா மனுஷர்களையும் குறித்து அக்கறை கொண்டவராய் இருக்கின்றார் (நடபடிகள் 10:34, 35).

பவுல் தீத்துவுக்கு நிருபத்தை எழுதியபோது, அவர் நிக்கொப்போலி நகருக்குச் சென்று கொண்டு இருந்தார் என்பது உறுதி (தீத்து 3:12), இந்த நகரம் மேற்கு கிரேக்க நாட்டில் இருந்தது; ஒரு வேளை அவர் மக்கெதோனியா வழியாகக் கடந்து சென்றிருக்கலாம். குறைவாய் இருப்பவற்றை நிறைவாக்குதல் எப்படி என்பது பற்றிப் பவுல் தீத்துவுக்கு எழுதினார், ஆனால் அவர் பிற காரணங்களுக்காகவும் நிருபத்தை எழுதினார் என்பது உறுதி: (1) தீத்துவுக்கு முன்பிருந்த கடினமான பணிப்பொறுப்பில் அவரை உற்சாகப்படுத்துவதற்காக, (2) ஒரு அதிகாரத்துவம் வாய்ந்த அப்போஸ்தலிக்கக் கடிதத்தைத் தீத்துவுக்குக் கொடுப்பதன்மூலம் அவரது நிலைப்பாட்டை வலுப்படுத்துவதற்காக.

தீத்துவுக்கு நிருபம் கிரேத்தா தீவுவாசிகள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அதிகாரத்துவ பாணியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும், உறுப்பினர்களுக்கு மதியீனமாய் இராத அறிவுறுத்துதல்களுடன் கூடுதலாக, இப்புத்தகத்தில் எல்லாப் பிரசங்கியார்களுக்கும் தெளிவான கட்டளையும் (தீத்து 2:7, 8) புதிய ஏற்பாட்டினுடைய மாபெரும் உபதேச வசனப்பகுதிகள் இரண்டும் (தீத்து 2:11-14; 3:3-7) அடங்கியுள்ளன.

தீத்து, நிக்கொபோலி நகரில் பவுலைச் சந்தித்த பின்பு, அவர் அங்கே கைதுசெய்யப்பட்டு, ரோமாபுரிக்குக் கூட்டிச்செல்லப்பட்டார் என்று சிலர் நினைக்கின்றனர்; அவருடன் தீத்துவும் சென்றிருக்கலாம் (2 தீமோத்தேயு 4:10).

தீத்துவுக்கு எழுதிய நிருபத்திற்கான வரைகுறிப்பு

I. வலுவான நடத்துவத்தை நியமிப்பதன்மூலம் குறைவானவற்றை நிறைவாக்குதல் (1).
   A. வலுவான கிறிஸ்தவக் கணவர்களாகவும் தந்தையர்களாகவும் இருப்பவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் (வசனங்கள் 5-9).
   B. கள்ளப்போதகர்களுடன் விவாதம் செய்யக்கூடிய திறமை வாய்ந்த மனிதர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் (வசனங்கள் 10-16; 3:9-11ஐக் காணவும்).
II. ஆரோக்கியமான உபதேசத்தைப் போதிப்பதன்மூலம் குறைவானவற்றை நிறைவாக்குதல் (2; வசனங்கள் 1, 15 ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவும்).
   A. ஆரோக்கியமான உபதேசம் கட்டளையிடப்பட்டது (வசனங்கள் 1, 7, 8, 15).
   B. ஆரோக்கியமான உபதேசம் எல்லாக் காலத்திற்கும் (வசனங்கள் 2-8), எல்லா ஊழியக்காரர்களுக்கும் (வசனங்கள் 9, 10) நடைமுறைப்படக் கூடியது.
   C. ஆரோக்கியமான உபதேசம் விளக்கியுரைக்கப்பட்டது (வசனங்கள்

11-14).

III. *நல்ல ஊழியங்களை உற்சாகப்படுத்துவதன்மூலம் குறைவானவற்றை நிறைவாக்குதல் (3; வசனங்கள் 1, 8, 14 ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவும்).*
   A. *நல்ல ஊழியங்களுக்கான தேவை (1:16; 2:7, 14 ஆகியவற்றைக் காணவும்).*
      1. *குடிமக்கள் என்ற வகையில் (வசனங்கள் 1, 2).*
      2. *சுவிசேஷகர்கள் என்ற வகையில் (வசனங்கள் 8, 14).*
   B. *நல்ல ஊழியங்களுக்கான நோக்கம்: தேவனுடைய அன்பு (வசனங்கள் 3-7).*

தீத்துவுக்கு எழுதிய நிருபத்தில் இருந்து பாடங்கள்

கிரேத்தா தீவில் இருந்த சபையில் பலத்த நடத்துவத்துவம் என்பது (1:5) மிகவும் குறைவுபட்டு இருந்த விஷயமாகும். நல்ல நடத்துவத்துவம் என்பது சபையானது இருக்க வேண்டிய பிரகாரம் இருப்பதற்கு அத்தி யாவசியமானதாகும். ஒரு சபைக்குழு கணிசமான காலம் கூடிவந்திருந்தும் அங்கே மூப்பர்கள் இல்லையென்றால், அதில் பொதுவாகச் சில விஷயங்கள் குறைவுபடுகின்றன எனலாம். தகுதியுள்ள மனிதர்கள் இராத வகையில் ஒரு சபைக்குழுமம் தனக்கு மூப்பர்களை ஒருக்காலம் நியமிக்கக் கூடாது. ("வசனரீதி யல்லாத வகையில் ஒருங்கமைக்கப்பட்டிருத்தலைக் காட்டிலும், வசனரீதி யாக ஒருங்கமைவு இல்லாதிருத்தல் மேன்மையானதாகும்.") அவசியமான தகுதிகளைக் கொண்ட மனிதர்கள் கூடிய விரைவிலேயே மேம்படுத்தப்பட முயற்சிகள் யாவையும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் (1:5-9).

மூப்பர்களை நியமிக்கும் பொறுப்பு (1:5), (சுவிசேஷகர் என்ற வகையில்) தீத்துவுக்கு இருந்தது என்ற விஷயம், அவர் மூப்பர்கள்மீது அதிகாரம் கொண்டிருந்தார் என்பதை நிரூபிக்கிறதென்று சிலர் போதிக்கின்றனர் ("சுவிசேஷ ஊழியத்துவ அதிகாரம்"). நடபடிகள் 6:1-6 வசனப்பகுதியானது, மூப்பர்களை நியமித்தல் என்பது சபைக்குழுமத்தினால் செய்யப்பட வேண்டும் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. சுவிசேஷ ஊழியர் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் அவர்களை அமர்த்துவதுதான். ("அவர்களுக்குரிய இடத்தில் வைப்பதுதான்.") அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் ஜனாபதியை அவர் பதவியில் அமர்த்திவைக்கும் ஒருவர், அதன்பின்பு அந்த ஜனாதிபதிமீது அதிகாரத்துவம் கொண்டிருப்ப தில்லை. அதேபோன்று தான், மூப்பர்களை அமர்த்திவைக்கும் பிரசங்கியார், அவர்கள்மீது அதிகாரத்துவம் கொண்டிருப்பதில்லை.

2:11-14 மற்றும் 3:3-7 ஆகிய வசனப்பகுதிகளைக் குறித்துத் தியானியுங்கள். தேவன் நமக்குச் செய்துள்ளவற்றைப் பற்றியும் இது நமது வாழ்வில் எவ்வாறு செயல்விளைவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது பற்றியும் ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்!

பிலேமோனுக்கு எழுதிய நிருபத்தின் வரைகுறிப்பும் பாடங்களும்

கீழ்வரும் பிரசங்க வரைகுறிப்பைக் காணவும்.

வரிகளுக்கு இடையில் வாசித்தல் (பிலேமோன்)

நீங்கள் அஞ்சல் மூலமாக ஒரு தபாலைப் பெறுகின்றீர்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அது எங்கிருந்து வந்தது என்ற முகவரியை நீங்கள்

கண்ணோக்குகின்றீர்கள்; அது ஒரு நண்பரிடத்தில் இருந்து வந்துள்ளது. நீங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் கேட்கப்படும் "நன்றாயிருக்கின்றீர்களா? நான் நலமுடன் இருக்கின்றேன்" என்ற கேள்வி-குறிப்பை எதிர்பார்த்து, மேல் உறையைத் திறக்கின்றீர்கள். அதற்குப் பதிலாக, உங்கள் நண்பர் உங்களுக்குத் தமது இருதயத்தை ஊற்றியிருக்கின்றார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஒரு வேளை அதில் உள்ள வார்த்தைகள் உங்களை மகிழ்விக்கலாம் ... அல்லது கவலைப்படுத்தலாம் ... அல்லது உங்களைச் சித்தம் கலங்கச் செய்யலாம். உணர்வுப்பூர்வமாகக் கலக்கம் அடைந்த நீங்கள் அந்தக் கடிதத்தை வைத்துவிட்டுக் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடக்கின்றீர்கள். உங்கள் உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்திய பின்பு நீங்கள் அந்தக் கடிதத்தின் பக்கங்களைத் திரும்ப எடுத்து, மெதுவாக, கவனமாகத் திரும்பவும் வாசிக்கின்றீர்கள். இவ்வேளையில் நீங்கள் தொடக்கத்தில் கண்டிராத விஷயங்களைக் கண்டறிகிறீர்கள். நீங்கள் மீண்டும் கடிதத்தைக் கீழே வைக்கின்றீர்கள், ஆனால் அதன் வார்த்தைகள் உங்கள் சிந்தையில் தங்கியிருக்கின்றன. தொடர்ந்து நீங்கள் படிப்படியாக, அச்செய்தியின் அதிகமான மறைபொருளைக் காணுகின்றீர்கள்.

பிலேமோனுக்கு எழுதப்பட்ட சுருக்கமான கடிதம் இதைப்போன்றதாகவே உள்ளது. பிலேமோன் என்பவர் கொலோசே நகரத்தில் இருந்த சபையின் நடத்துனராயிருந்தார். அவர் பவுலினால் மனம் மாற்றப்பட்டிருக்கலாம் (வசனம் 19ஆ); அவரைப் பவுல் ஒரு நெருங்கிய நண்பராக எண்ணினார் என்பது உறுதி. பிலேமோனின் வீட்டு வாயிற்படியில் ஒருநாள் வந்து நின்ற தீகிக்கு (கொலோசெயர் 4:7), "ரோமாபுரியில் உள்ள உங்கள் நண்பரான பவுலிடத்தில் இருந்து நான் உங்களுக்கு ஒருகடிதம் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன்" என்று கூறுவதைக் கற்பனை செய்துபாருங்கள். பிலேமோன் அந்தக் கடிதச்சுருளைப் பெறுவதற்காகப் புன்னகையுடன் முன்னோக்கி வருகின்றார். அதைச் செய்கையில் அவர், அவருக்குத் தவறு செய்திருந்த இன்னொருவரை, தாம் ஒருக்காலும் அவரைக் காணப் போவதில்லை என்று நினைத்திருந்த ஒருவரை தீகிக்குவுடன் நிற்கக் காண்கிறார்: அவர் ஒநேசிமு (கொலோசெயர் 4:7-9), பிலேமோனின் வீட்டில் திருடிவிட்டு, இரவிலேயே ஓடிப்போன ஒரு அடிமை. பிலேமோனின் புன்னகை முகச்சுளிப்பாக மாறுகிறது; அவரது கன்னங்களில் கோபத்தின் அடையாளம் பொங்குகிறது. கசப்பான வார்த்தைகள் அவரது சிந்தையில் பெருக்கெடுக்கின்றன, அவர் பேசுவதற்காகத் தமது வாயைத் திறக்கின்றார். "தீகிக்கு, பிலேமோன் அவர்களே, பவுலிடத்தில் இருந்து வந்துள்ள இக்கடிதத்தை நீங்கள் வாசித்து முடிக்கும் வரையில் ஒரு வார்த்தையும் பேசிவிடாதீர்கள்" என்று எச்சரிக்கின்றார். பாரப்பட்ட, (பெருமூச்சுடன்) பிலேமோன் அமர்ந்து வாசிக்கத் தொடங்குகிறார்.

இந்தக் கடிதம் புதிய ஏற்பாட்டில் தனித்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. முதல் வாசிப்பில், இது ஒரு தனிப்பட்ட செய்தித்தொடர்பின் துணுக்காக, பவுல் வாழ்ந்திருந்த காலகட்டத்தின் சில விஷயங்களைக் குறிப்புணர்த்த அனுமதிப்பதாகக் காணப்படுகிறது. நாம் இதை வாசித்து, மீண்டும் வாசிக்கையிலும், இதைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்கையிலும், எந்தக் காலத்திற்குமான பாடங்கள் இதில் உள்ளன.

I. அடிமைத்தனமும் சமூகப் பிரச்சனைகளும்.

A. இந்தக் கடிதமானது அந்தக்காலத்தில் இருந்த அடிமைத்தன நடைமுறை பற்றிய வெளிச்சத்தில் படிக்கப்பட வேண்டும்.

1. ஒநேசிமு ஒரு அடிமையாக, பிலேமோனின் உடமையாக இருந்தார். களவு செய்தல் என்ற செயலுடன் கூடுதலாக ஓடிப்போகுதல் என்பதைக்காட்டிலும், அதிக மோசமான செயல் எதையும் ஒரு அடிமை செய்வதென்பது மிகக்கடின மானதாக இருந்தது. இதற்கு மிகக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கப் பிலேமோன் எல்லா உரிமையும் கொண்டிருந்தார். (பவுல், ஒநேசிமுவின் குற்றத்தைக் குறைத்துக் கூறவில்லை.)
2. அடிமைத்தனம் என்பது கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வகையில் நாம் நிற்கும் நிலைப்பாட்டிற்கு எதிரானதாக உள்ளது, ஆனால் புதிய ஏற்பாடு, எஜமானர்களுக்கும் அடிமைகளுக்கும் விசேஷ அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுக்கிறது (எபேசியர் 6:5-9; கொலோசெயர் 3:22-4:1). அடிமைத்தனம் என்பது முற்றிலுமாகக் கண்டனம் பண்ணப்பட்டதாக, நாம் படித்துக் கொண்டுள்ள இப்புத்தகத்தில் [நிருபத்தில்]கூட நாம் காணுவதில்லை. ஏன்?
   a. முன்னுரிமைகள். கிறிஸ்தவமானது ஒரு சில ஆண்டுகளில் மண்ணுக்குத் திரும்பக்கூடிய சரீரத்தைப் பார்க்கிலும், நித்திய காலத்தை ஏதேனும் ஓரிடத்தில் செலவிடக்கூடிய ஆத்துமா பற்றி அதிக அக்கறை கொண்டுள்ளது.
   b. நடைமுறை. இது ஜாக்கிரதையாய் கையாளவேண்டிய வெடிக்கும் சூழ்நிலையாக இருந்தது.
      (1) கிறிஸ்தவ அணுகுமுறையானது ஒருக்காலும் புரட்சிகரமானதாக இருந்ததில்லை.
         (a) அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாய் இராதிருப்பினும், நாம் அவர்களை மதிக்க வேண்டும் (ரோமர் 13: 1முதல்.).
         (b) நாம் நமது தலைவர்களுக்காக, சமாதானம் இருக்கும்படி ஜெபிக்க வேண்டும் (1 தீமோத்தேயு 2:1முதல்.).
      (2) கிறிஸ்தவக் கொள்கைகளைப் போதித்து, இருதயங்களை மாற்றுவதன்மூலம் வாழ்வை மாற்றுதல் என்பதே கிறிஸ்தவ அணுகுமுறையாகும்.
      (3) இந்த அணுகுமுறை செயல்பட்டது. கிறிஸ்தவக் கொள்கைகள் போதிக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட இடங்களில், அடிமைத்தனம் நிறைவாக ஒழிக்கப்பட்டது.

B. இன்றைய நாட்களில் நமக்கு இப்பாடம் தேவைப்படுகிறது. கிறிஸ்தவர்கள் சமூகத் தீமைகள் பற்றி அக்கறை கொண்டிருக்க வேண்டும். இருப்பினும், சமூக மாற்றம் என்பது நமது அடிப்படை இலக்காக இருக்கலாகாது, மாறாக ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்பட வேண்டும். நாம் கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தையும் இயேசு நமக்குக் கொடுத்துள்ள அற்புதமான கொள்கைகளையும் உண்மையுடன் பிரசங்கித்துப் போதிக்கையில், சமூகப்பிரச்சனைகளைத் தீர்க்

கின்றோம்!

II. சகோதரர்களும் மன்னித்தலும்.

A. பிலேமோனின் இக்கட்டான நிலையை முற்றிலுமாக மதிப்பிடுதல் என்பது நமக்குக் கடினமானதாக உள்ளது. ஒநேசிமு மிகக் கடுமை யான தண்டனை பெறத் தகுதியாய் இருந்தார். பிலேமோன் பவுலை மனம் புண்படச்செய்யவோ அல்லது தனது வீட்டாரி டத்தில் மதிப்பை இழக்கவோ விரும்பாதிருந்தார். இது எவரொரு வரும் எக்காலத்திலும் எதிர்கொண்டுள்ள “மன்னிப்பின் பிரச்சனை களிலேயே” மிகவும் சிக்கலானதாக இருந்தது. இதைப் பவுல் எவ்வளவு நுட்பமாகக் கையாண்டார் என்பதைக் கவனியுங்கள்.

1. பவுல் தமது நண்பரான பிலேமோனைப் பாராட்டுதல் என்ற நேர்மறையான வகையில் தொடங்கினார் (வசனங்கள் 4-7).
2. பவுல் வற்புறுத்தவில்லை; அவர் வேண்டுகோள் விடுத்தார் (வசனங்கள் 8, 9, 14).
3. பவுல் தம்மை “முதிர்வயதானவன்” மற்றும் “கட்டப்பட்டவன்” (வசனம் 9) என்று குறிப்பிட்டதன் மூலமாகவும், கூடுதலாக, “என்னைப்போல் அவனை ஏற்றுக்கொள்ளும்” (வசனம் 17) என்று கூறியதன் மூலமாகவும், தமது தியாகத்தை மென்மை யாகச் சிந்தனைக்குக் கொண்டுவந்தார்.
4. ஒநேசிமு ஒரு செயல்துடிப்புள்ள, ஊழியம் செய்கின்ற கிறிஸ்தவரானார் (வசனங்கள் 11-13) என்றும், அவர் பிலேமோ னுக்குப் பிரயோஜனமுள்ளவராய் இருப்பாரென்றும் (வசனம் 16) அவர் (பவுல்) வலியுறுத்தினார்.
5. அவர் வார்த்தைகளின் விளையாட்டுடன் நகைச்சுவையை அறிமுகப்படுத்தினார் (வசனம் 11). “ஒநேசிமு” என்றால் “பிரயோஜனமுள்ளவன்” அல்லது “பயனுள்ளவன்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. “சிலவற்றில் பிரயோஜனமுள்ளதென்பது” கடந்த காலத்தில், “ஒன்றுக்கும் பிரயோஜனமில்லாததாக” இருந்தது; அவர் கிறிஸ்தவர் என்ற வகையில், உண்மையில் “சிலவற்றிற்குப் பிரயோஜனமுள்ளவராய்” இருப்பார்.
6. நடந்துமுடிந்த எல்லாவற்றிலும் தேவனுடைய கரம் இருந்தி ருக்கலாம் என்று அவர் மறைமுகமாய் உணர்த்தினார் (வசனம் 15).
7. குற்றத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடாமல், அவர் சேதத்தைத் தாம் செலுத்திவிடுவதாகக் கூறினார் (வசனங்கள் 18, 19அ; வசனம் 18 இப்புத்தகத்தின் திறவுகோல் வசனமாக உள்ளது).
8. பிலேமோன் தம்மைத்தாமே பவுலுக்குத் தரவேண்டும் என்பதைப் பவுல் நினைவூட்டினார் (வசனங்கள் 19ஆ, 20).
9. அவர் பிலேமோனின் முடிவின்மீது தமக்குள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார் (வசனம் 21).

B. சபையில், ஒரு சகோதரர் இன்னொரு சகோதரருக்கு எதிராகப் போர்தொடுக்கையில், இருதயத்தை தொடக்கூடிய சூழ்நிலைகள் உதிக்கின்றன. ஒவ்வொருவரும் “கிறிஸ்தவர்களைப்போன்று”

செயல்பட்டால் பெரும்பாலான பிரச்சனைகள் தீர்த்துவைக்கப்பட முடியும்! நாம் மன்னித்தல் என்பதை, அது கட்டளையிடப் பட்டுள்ளது என்பதற்காக மாத்திரம் அல்ல, ஆனால் நாம் கர்த்தருக்குப்பட்டுள்ள கடனுக்காகக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாயுள்ளது (எபேசியர் 4:32)!

III. கிறிஸ்துவும் சிலுவையும்.

A. பவுல் ஆலோசனையாகக் கூறிய விஷயமானது அவரது நாட்களில் இருந்த சமூகநியதிக்கு எதிரானதாக இருந்தது. ஒரு அடிமையை மன்னிக்கும்படிப் பவுல் பிலேமோனுக்கு ஆலோசனை கூறக்கூட முடிந்தது எவ்வாறு? பவுல் இயேசுவினால் அபரிமிதமாய் நிறைந்திருந்தார் (கலாத்தியர் 2:20). பவுல் ஆலோசனை கூறிய விஷயமானது கிறிஸ்து நமக்காகச் செய்தவற்றிற்கு இணையானதாக உள்ளது.

1. நாம் பிறந்தபோது "சிலவற்றில் பிரயோஜனமுள்ளவர்களாய்" பிறந்தோம்; நமது வாழ்வில் பாவம் பிரவேசித்த பின்பு, நாம் "ஒன்றுக்கும் பிரயோஜனமற்றவர்களாய்" ஆனாம். ஒநேசிமுவைப்போன்று, நாம் சுவிசேஷத்துடன் தொடர்புகொண்டபோது, நமது நிலையை உணர்ந்தறிந்தோம்.
2. இயேசு, "நான் உங்கள் கடனைச் செலுத்துவேன்" என்று கூறினார். பின்பு அவர் உங்களின் சார்பாகவும் எனது சார்பாகவும், பிதாவினிடத்தில் "இவர்களை நீர் என்னை ஏற்றுக்கொள்வதுபோல் ஏற்றுக்கொள்ளும்" என்று கூறினார்!
3. நாம் மீண்டுமாக, "சிலவற்றில் பிரயோஜனமுள்ளவர்களாக" தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் பயன்நிறைந்தவர்களாக இருக்கின்றோம்!

B. அதையேதான் இயேசு பவுலுக்குச் செய்திருந்தார், எனவே அவர் அதை பிலேமோன் ஒநேசிமுவுக்குச் செய்யும்படி ஆலோசனை தெரிவிக்கத் தயங்கவில்லை. கர்த்தர் நமக்குச் செய்துள்ளவற்றை நாம் உணர்ந்தறிய முடியுமென்றால், அது ஒவ்வொன்றைப் பற்றிய நமது வெளிக்கண்ணோக்கை மாற்றும்!

முடிவுரை

தீத்துவுக்கு எழுதிய மற்றும் எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபங்களுக்கு இடையில் செருகப்பட்டுள்ள இச்சிறு புத்தகத்தில் வல்லமை நிறைந்த பல பாடங்கள் கண்டறியப்பட முடியும். இதை நாம் வாசிப்பது, மீண்டும் வாசிப்பது, இதைப்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திப்பது, மற்றும் இதன் வரிகளுக்கு இடையில்கூட வாசிப்பது மிகவும் அவசியமாய் இருக்கிறது.